

Universitätsbibliothek Wuppertal

Q. Aureli[i] Symmachi V.C.P.V. Et Cos. Ord. Epistolarvm Ad Diversos Libri X.

Symmachus, Quintus Aurelius

Neapoli Nemetvm, MD CXVII

Liber V

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1363)

Q. AVRELI SYM-
MACHI V.C. COS. OR-

DIN. PRÆF. VRB. EPI-
STOLARUM

LIBER V.*

EPIST. I.

SYMMACHUS HIEROPHANTI.

RECTE VALEO. HOC ENIM scribendi debet esse principium quod maximè expectant vota lecturi. Æquè tibi suppetere optatum vigorem nimis gaudeo, nam metallici iudicio nuper hilarasti. Illud quoque in summâ ponno gratiæ, quòd te nostri diligentissimum familiaris stili frequens usus ostendit; cui rei laudem referre consilium est, ut hoc invitamento memoris animi ad perseverantiam provoceris. Vale,

EPIST. II.

SYMMACHUS HIEROPHANTI.

OPULENTO afficis me bono, quotiens amicitiam nostram salutis tuæ iudicio muneraris. Deos igitur comprecor, ut te pro tantâ in nos religione fortunent. Vicissitudini autem litterariæ parem diligentiam li-

M 5

ben.

*
Editus post
eius obitum
à Q. Flavio
Memmio
Symmacho
V.C. Filio.

Vide sup. lib.
3. Ep. 40.

a Ita omnes
libb. Summa
est absolutio,
prestantia, &
perfectio rei.
Vide Lexicon
nostrum Plautinum.

benter impendo, ut ad officia promptius inciteris, cum videas, apud memorem scriptorum gratiam non perire. Vale.

EPIST. III.

SYMMACHUS HIEROPHANTI.

SCRIPTUM mihi tuum Probatus nuper exhibit, atque ex eo plurimum gratulationis accessit, quod tibi pro voto omnia superesse cognovi. Id ut sãpe facias, monere non debeo: quum spontanea officia stimulo exhortationis non oporteat incitari. Vale.

EPIST. IV.

SYMMACHUS THEODORO.

BONORUM frequens astipulatio de sanctis moribus tuis, in hoc me desideriam provocat, ut amicitias tuas impatienter exoptem. Nam qui omnium sermone celebrantur, & improbitatis laude conspicui sunt, incognitos quoque ad amorem propriæ familiaritatis invitant. Ergo si hæc voluntatis meæ non aspernaris indicia, repende, quæso, colloquium; ut facti mei confirmatione delecter, quamvis mutæ affectionis sponsonem jam teneam. Vale.

EPIST. V.

SYMMACHUS THEODORO.

SPECTATA est tibi, ut arbitror, amicitia meæ veritas. Hinc factum, ut me in consortium festorum tuorum Consul adscires Præstetur, oro, his litteris eadem fides, quæ nos Evocatione dignos iudicavit. Diu inter desiderium tui & unici mei curam dubius electionis pependi. Tuus honor suadebat profectioem, illius institutio prætendebat obvias manus. Tandem securus sum, quod ipse fecisses. Officia enim illa lætitiæ, ista pietatis. Tuæ amplitudinis curulem stipabant obsequia multorum. Huic in solo patre a vorum est.

Plura

a Lect. coniecit: Sic l. b. 7. Epist. 9. Mei voti caput est, ut bene valeas,

Plura pro nobis ad
te cum loqueretur. Cui
injuncta quæ verbis
perpetua officio. V

FILIIUM meum
car in latere.
debeam, cui si sum
oro, de promptu
hoc à constantia
landam est. In du
des non venit.

IPSE mihi
nomine gratia
fectus est, quum
oblarus. M
vices. & inter
religionis circ

GAUDIUM
& imp
religiosa cano
mentis am
berem, me
cior rono

Plura pro nobis indulgentissimus in suos tuus animus tecum loquetur. Cui ego *a* excusationis meæ partes *a Sic Ms. In-* injungo: quia verbis agenda non sunt, quæ melius *retti.* interpretatur affectio. Vale.

EPIST. VI.

SYMMACHUS THEODORO.

FILIUM meum Flavianum Consulatus tuus revocet in lucem. Nescio an eum commendare tibi debeam, cui *b* summi gaudij auctor fuisti. Serva igitur, *b Ita Lect. & Ed. Sch.* oro, depromptæ in eum benignitatis tenorem: et hoc à constantiâ tuâ sperandum magis, quàm postulandum est. In dubium enim, *c* voluntarij amoris *c Lect. & Ed. Sch.* fines non venit.

EPIST. VII.

SYMMACHUS THEODORO.

IPSE mihi rescripti huius bairulum præstitisti. Duplici nomine gratiam debere me fateor. Nam & à te profectus est, qui litteras exhiberet, & per te, qui referret oblatus. Maneant, oro, inter nos officiorum talium vices, & inter alias laudes tuas continuatæ in amicos religionis titulus censeatur. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS THEODORO.

GAUDEO mihi sermonis tui primitias contigisse, & impedidò postulo, ut humanissimum hoc cœptû religiosa cura non deferat. His enim maximè nutrimentis amicitiarum cultus adolescit. Quum hæc sevi-berem, mihi sanitas rectè suppetebat. Cuius rei indicium propterea singulari generositate tuæ credidi deferendum, ut cognitionem tuæ sollicitatis mihi mutuis rependat affectus. Vale.

EPIST.

SYMMACHUS THEODORO.

VERBORUM eloquentiæ tuæ scripta nostra committere; sed non minus caveo amori tuo meorum quicquam negare. Duas igitur orationunculas nuper editas à nobis misisti. Earum una ad urbanos fasces reluctantem Candidatum tenuit. Alteri argumentum dedit jam pridem decreto Senatûs improbatam censuram. Sed iudicium meum, cum res acta est, habitum propagavi opere largiore. Nec mihi vitio vortas priscæ severitatis repulsam. Nam solis quædam speciosa nominibus, usu & experiundo plurimum nocent. Rationes sententiæ meæ lector invenies. Volo tamen ad inspectionem dictorum parti utrique æquus accedas. Merebitur, ut spero, orationis assertio, ut tu etiam verustatis patronus auctoritati Ordinis manum porrigas. Vale.

EPIST. X.

SYMMACHUS THEODORO.

QUAM timeo, ne aures tuas existimer lactare blanditijs! Consulatus hic tuus talis est, ut meum geminasse videatur. Nunc voti mei summa eò processit, ut titulo eius longum fruaris, & æques vitæ diuturnitate moram tui præmij. Dignum quippe est, compensari prolixo gaudio seram solutionem. Vale.

EPIST. XI.

SYMMACHUS THEODORO.

ADVENTUM tuum serum esse mirabar. Sed ubi patefacta causa tarditatis, & te brevi affore scripta prænuntia sponderunt, in gaudium cura conversa est. Ergo hospitij securus appropera, & aliquantulo Romæ intervallo quietis refotus, auspiciatissimos attolle fasces. Nostra erga te diligentia quidquid instructus Consularis flagitat, providebit. Vale.

EPIST.

a Sic Mss.
Fich. Bess.
Fula.

EPIST. XII.

SYMMACHUS THEODORO.

FRUSTRA speravi de peregrinatione solarium, cum *a* omnium mœsta facies nullas ægro animo præster inducias. An quisquam tam duro ingenio natus est, ut multorum caris doloris vacuus intersit? Quod si verum concedis, me etiam crede inter anxios usum ipsum lætitiæ quodammodo amisisse. Restat ut tuæ litteræ medicinam mihi faciant, quas ira libenter accipio, ut nulla assiduitas satisfactura videatur. Ego *b* præ eventu occasionum, quas fors obtulerit, exemplum dabo frequentis officij. Tunc enim probabis gratas esse tibi litteras meas, cum tuas sumptero. Vale.

a Ira habet
Mr. Fuld Ed.
Sch. Quia de
hominibus ser-
mo vulgo, lo-
corum.

b Sic. Lect.

EPIST. XIII.

SYMMACHUS THEODORO.

IAMPRIDEM nihil scribis. æquum esset huic culpæ talionem reponi. Sed arbitror imitanda non esse quæ doleas: & animo persuadeo, alias potius intervenisse causas officij differendi, quam residem voluntatem. Quanquam vereor, ne factum tuum hæc ipsa gravet humanitas. Nam qui mihi pro te satisfacio, ostendo, me nihil tale meruisse. Scribe ergo jam sæpius & copiosius, priusquam præfatâ ope Dei in Lucanos saltus vela faciamus. Quid enim juvat proximis regionibus immorari, cum ecce, nullæ litteræ deferantur & silentium tuum honestè possit excusare longinquitas? Vale.

EPIST. XIV.

SYMMACHUS THEODORO.

ADEMPTUM est tibi generale per fugium. Neq; enim potes solemne illud & pervulgatū genus defensionis inducere: meas te adhuc litteras operiri, ut quadam religione solyaris. Iam dudum tibi stilus
meus

a Sic Ms. Pith
ed. Sch. ex
Mss. Bess.
Fuld. Vide
lib. 7. Ep. 1.
b Ita emend.
Leff.

meus facit *a* auspiciū, cui non *b* abnuo redditam vicem: sed æmulari studium nostrum etiam voluntario postea officio debuisti. An expectas, ut te illā ex- postulatione perstringam? Tu nisi malo coactus recte facere nescis? Omitto plura, & in reliquum mihi diligentiam tuam spondeo: quam mihi religio parvi habuit, saltem admonitio nostra reparabit. Vale.

EPIST. XV.

SYMMACHUS THEODORO.

PROXIME Romam regressus à scribendi consuetudine non tam desidiā, quā occupatione desivi. atque ided peto in bonam partem purgationem præteritæ taciturnitatis accipias, mecumque læteris, quod Domini nostri Theodosij sacro divinoque iudicio merui Consulatum: cuius multiplex apparatus tuam requirit indulgiam. Sed rursus occurrit voto, & studijs meis, ne honoris tui tempora contrahantur. Quapropter tuæ permitto sententiæ, ut si votivo officio domus nostræ interesse desideras, administrationis labore solvaris. Vale.

EPIST. XVI.

SYMMACHUS THEODORO.

SANCTO Lampadio germano tuo, & ad spem processus, & ad bonam viam morū, causidicinam credidi profuturam. Unde factum est, ut Domino & fratre meo Præfecto antè cōsulto ad castra forensia mitteretur. eo præsertim tempore, quo tuo adminiculo possit institui. Quapropter pignus tuum suscipe informandum, bonis fraternâ religione præceptis. Vale.

EPIST. XVII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

BREVEM decet esse sermonem, quo reditus indicatur. Quid enim mandes paginæ, cum omnia quæ scripto committi solent, fabulis potius debeant refer-

Hæc Epist. sic
distinguitur in
Mss. Pith. &
Gif. Fuld. Ed.
Sch.

LIBR
referunt Hæc
quas. Div. vocat
EPIST.
SYMMACHUS
S
VADIA
per
curam
exaggerari
Romam
non mod
quia inane
poll. flore
& aliorum
Mez quieti
est, cum
sugatur. Vale.
EPIST.
SYMMACHUS
S
TEM
te const
um tuæ
hincis, red
SYMMACHUS
N
quidem
absentis
fidia a
At ducit
storia
tum
locum
con me

reservari: Hoc est argumentum presentium litterarū, quas, si Dij votum juerint, mox sequemur. Vale.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

SVADES ut redeam ne jus prædij nostri violenta perturbet irruptio. At ego puto, non minùs tuam curam quàm meam presentiam promovere. Coniugio exaggerari religiosè istam trepidationem, dum me Romam studeo retrahere. Ego autem huius tædio, non modò amore ocij abesse plusculum cupio: sed quia inane erit, quicquid remoto atque inconsulto posse flore tentatur. Consilium verò rei agendæ, tuus & aliorum, quibus cordi sumus, tractatus inveniet. Meæ quieti nullus invidet: quia longiùs producenda est, cùm vicem nostram bonorum amicorum cura fungatur. Vale.

EPIST. XIX.

SYMMACHUS MAGNILLO.

SEMPER te in primore affectionum mearū fronte constituo. Meritò incertus animi, cognitionem tuæ salutis expecto: quam si mutuus sermo præstiterit, reditum nostrum alacritas incitabit. Vale.

EPIST. XX.

SYMMACHUS MAGNILLO.

NOS tuum præoptamus adventum. Tu missis muneribus desideria nostra solaris. Admodum quidem delector oblati: sed hoc ipso officio damna absentie tuæ graviùs sentiuntur. Pleniora enim præsidia atque ornamenta de amico presente caperemus. At nuac inter votiva Candidati mei negotia, & Quæstorios apparatus fraudari nos conqueror societate tuorum consiliorum. Et tamen obeunda nec procul locatus omittis. Nam & vestes subsericas, quas homines mei post illationem precij retentabant, & instru-

Cum

Etum reliquam Muneralium præmiorum tuus coegit instinctus. Opto igitur tibi promptum Dei favorem, reditumque si licem: simulque opto, si fors dederit facultatem, functioni nostræ interesse deproperes; cuius voluptas magnâ parte cumulabitur, si lætitiæ novæ particeps desideratus accesseris. Vale.

EPIST. XXI.

SYMMACHUS MAGNILLO.

POTUIT sine litteris nostris sanctus Aurelius, si quid de me quæreres, explicare. Sed quia fastidiosa saluatio est, quæ nudo sermone defertur, in-nexui scripta mandatis. Ave igitur dico tibi, simulque deprecor, ut secundum cõmonitorium, quo summatim Muneri præparanda referpsi, ut ipse, salva Iudiciariâ existimatione, curam fratris religiosi, ut soles, exhibeas; & homines nostros comparandis, quæ poscit Editio, justum impendium ministrare præcipias. Vale.

EPIST. XXII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

QUÆSTORIUM parvuli nostri Munus accelerans, communi amico Aurelio quædam comparanda aut providenda mandavi. Sed quia publicis negocijs, & variâ in junctorum occupatione distringitur: Eusebium familiarem speciatim misi, cujus admonitione cõtra tua in effectum omnium provo-catur. Et quia longum visum est, literali serie agenda complecti; non gravis cõmonitorium strictim signatum percurrere: quod satis esse arbitror ad incitamentum diligentia tuæ. Neque enim preces oportet adhiberi, cum sola amici voluntas studium tuum debeat acuerè.

Vale.

EPIST.

*a Ita bene Ed.
Sch. ex Mss.*

SYMMACHUS MAGNILLO.

ANASTASIUM nostrum dignaris agnoscere. nā domi sæpè vidisti. Hæc illi notitia apud te debet esse suffragio, etiam si nullis juvaretur alloquijs. Nunc dubitare non possum, cum latiore circa eum fore curam tuam, cum & vetusta cognitio, & recens sermo commendet.

EPIST. XXIV.

SYMMACHUS MAGNILLO.

FAMILIARIS emerfit occasio, quæ tibi salutis meæ adportaret indicia. Neque enim dubitare *a* possū tibi litteras meas esse reddendas, quas Silvanus ad animi nostri diligentiam pertinens exhibebit. Cui hæc ipsa recepti officij commendatio apud te debet esse suffragio. Cæterum ut respondeas, non laboro, cum mihi scriptorum tuorum *b* vicissitudinem mutua polliceatur affectio. Vale.

*a Ita Ed. Iuv.**b Sic Ms. Cuiac. ed. Sch.*

EPIST. XXV.

SYMMACHUS MAGNILLO.

PARENS *c* sana est, & ad patientiam doloris adducitur, quare hanc partem curarum deponere, mentem ad meliora componere. Certè si aliquid ab re tuâ ocij est, nostris negocijs diligentiam dignare præstare, ut operæ sit pretium, quod in exactore mittendo pitteris & montis tuis satisfacere. Vale.

c Ita omnes libb.

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS MAGNILLO.

MULTA Oceano, ut recordaris, & litteris, & cōmonitorijs implenda mandavimus; quibus exsequendis par esse non poterit, nisi tuo impulsu & motu urgeatur. Quæ cum in effectum te juvante processerit.

N

celle.

cesserint, quæso ut indicio perscriptiois expectationem meam non graveris instruere. Vale.

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

NUMIDA familiaris nostri advenus haud mediocriter mihi gaudio fuit. Hanc lætitiã tuus sermo geminavit. Duobus igitur à te muneribus satisfectus, amicum tibi cum litterariã salutatione restituo. Vale.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

a Ita ed. Sch. & Tur. Vulg. Ante capere.
b Lætitius sic corr.
c Sic Ms. Pith. Læti.
ANTECAPERE a scribendi ordinem mei muneris, fuit. Habes festinati officij gloriam, cum ego fatear tarditatem. Et certè potui allegare aliquid in b excusationem morarum: Superaret mihi plurimum viæ, malui te de laboris nostri absolute facere securum. Sed pio studio c præveniri nullus est labor. Ama igitur sponte cedentem, cui hæc ipsa simplicitas conciliare debet frequentes litteras tuas: quas si non adæquaverò pari numero, rursus tibi præmiũ confessio mea faciet. Vale.

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS MAGNILLO.

AMICUM meum ad Brutios revertentem litteris credidi prosequendum, ut tibi salutationis munus exsolverem, & illi commendationis aliquid exhiberem. Quæso igitur te, ut & meis litteris vicissitudo reddatur, & illi defensio plena proveniat. Vale.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS MAGNILLO.

d Ita plenius descripsi ex Ms. VVVV,
PROXIMI quidem urbe digressus es. d Sed ego jam quasi inveterato tui desiderio novum aliquid munus convenite credens, officium scribendi arripui, nec expecta-

LIBR
expectatio ordinis, nec
esse pro lege, ut persequi
quam sumus. Etenim
etiam iulius se equum
dinem religione
Quæres tibi gratiam
& perlatum tantum
nihil magis potui
teris plus tunc dicitur.

SYMM
PROPRIUM
abque litteris
merita populi
tuo patrocino
bitu longe ex
tuz commenda
commendat Vale

LIBR
TE
stilius
mur? Quæ
hortatur
centor frat
tu sortitu
morant, dicitur

LIBR
N
scribitur
ipsum dicitur
tandem tunc
nec dicitur, tunc
miseratio, tunc

expectato ordine, nec more servato, qui solet amicis esse pro lege, ut peregrè locati priùs tribuant scripta quàm sumant. Et revera affectio omnis impatiens est etiam justæ ac legitimæ tarditatis. Rupi ergò cõsuetudinem religione maiore, quàm si servare voluissem. Quæ res si tibi grata est; & mihi fœnus solve colloquij, & perlatori talium litterarum benignus arride. Cui ut nihil magis potui præstare, quàm litteras; ita nihil poteris plus tribuere, quàm favorem. Vale.

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS MAGNILLO.

PROPINQUAM sancti Asclepiadis Philosophi absque litteris meis abire par non fuit. Nam illius merita poposcerunt, ut ad curam præclari viri pertinens tuo patrociniò traderetur. Pro a quâ nõ arbitror ambitu longæ orationis utendum; cum eam humanitatẽ tuæ contemplatio parentis sine cuiusquam petitione commendat. Vale.

a Sic propinqua frue parente Asclep. Sic legendum cum Mercero.

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

TÆDET pigetque iam scribere. Quousque enim stili imagine jucunditatem vivi sermonis imitabimur? Quid quòd etiam fœlicitas publica, & pax orbis hortatur, ut larè repetas? Quâ in re tibi opportunus incensor frater noster Pontianus accedet, bonorũ petitione fortitus hanc operam; ut tibi ob rem uxoriã demoranti, desiderium revisendæ urbis admoveat. Vale.

EPIST. XXXIII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

NOLO puerum crimineris ob reditum tardiorẽ, Mea conturbatio pro Symmacho, b neq; ad rescribendũ tẽpus invenit; & recursum tabellarij usq; ad spem bonam distulit. Nunc quia periculũ eius in ægritudinẽ vertit, hoc ipsum loqui apud te licuit. Faciet divina miseratio, quẽ pias aures applicat votis parentũ,

b Sic ed. Iuv.

ut tibi mox denud, quod iuves animum, securitas mea nunciet. Vale.

EPIST. XXXIV.

SYMMACHUS HEPHÆSTIONI.

VOTUM mihi non defuit itineris ordiendi; sed tarda Evocatio perveniendi tempus arctavit. Atque idèdò verecundiùs visum est; veniam postulare, quam peractio Consulis officio pervenire. Super hoc plenissimas & ad D N. clementissimum Principem jam dudum litteras dedi, & ad cæteros, qui me adesse voluerunt; quas etiam nunc Festus Agens in rebus proficiendi eunctatione remoratur. Et quia vereor, ne aut lateant suppressa, quæ scripsi, aut per æmulos; resoluta vitentur: consilium fuit, ut ad te dominum & statrem meum exemplaria omnia mitteremus. Erit tuæ circa me affectionis, de omnium rerum a fide latè scribere. Reddantur etiam vobis chartulæ curas domesticas continentis, quibus decursis æstimabitis, quid bonorum temporum iustitia & fama desideret. Vale.

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS HEPHÆSTIONI.

a Ita Ms.
Cuiac. felicitate.

SEQUUNTUR abscessum tuum b litterarum cohortes; & ut solent Athenas Atticas reliquæ gymnasia Musarum, petere ita peregrinationes tuas desiderio trahente comitantur. Nec tibi, ut æstimo, militiæ stipendijs affluentibus, amicorum conventus onerosus est. Pasce igitur eruditos dignitatis tuæ copijs, & spera plures tibi hospites acturum adfuturos, postquam Romanæ juventutis magistris subsidia solemnibus alimoniarum detracta sunt. Vale.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS HEPHÆSTIONI.

AEGRUM proximè animum tuum, litterarum, quas

LITTE
quas miles, deinde
inter compellimus
seordiam non mag
suo more adhibet
etiam tuo nomine
rum, similem per
solet habere per
illij mei Flavium
blanditijs omnia

EPI

SYMMACH

LITTE
sed rebus caeter
quetimoniam, cam
succensionis ob
ceat; desiderium me
bant. Sed ratio qu
voluntatem. E
demorat. Qu
suorum, futu
ineptijs ablatu
Vale.

EPIST

SYMMACH

SU
perversis
tutibus obligat
sibi quodam
petant. Ad
siti diplota
lum diem
ingore, h
tamen
dolere debet, quod
tit. Tibi
aliam. Vale.

quas miseras, lectione cognovi; multumque miratus inter conjunctissimos fortuitam subito emeruisse discordiam; dominum & fratrem meum obsecravi, ne a suo more dissentiat. Te vero non meo tantum, verum etiam tuo nomine rogo, ut ceteris bonis morum tuorum, similem patientiam praestes, ferasque omnia, quae solet habere peregrinationis conditio. Spero autem & filij mei Flaviani conciliatione, & Eusebij Archiatri blanditijs omnia posse mitigari. Vale.

EPIST. XXXVII.

SYMMACHUS HEPHASTIONI.

LITTERAE tuae Spartanâ brevitae succinctae sunt, sed rebus exuberant; & cum moveant de raritate querimoniam, tamen officij plenitudine memoriam succensionis obliterant. Quod si eas creber usus exerceat; desiderium meum sine fastidio satietatis explebunt. Sed video quid obsistat animo, quid impediat voluntatem. Eusebius noster te fabulis & a poculis demoratur. Quem cum reddideris, curae hortorum suorum, fore arbitror, ut animus tuus b jocularibus ineptijs absolutus, ad negotia seria conferatur. Vale.

a Posset & legi ioculis.

b Ita Mss. Alij: nuptiis ineptis.

EPIST. XXXVIII.

SYMMACHUS NEOTERIO.

SUPRA modum gaudeo redditum esse meritis tuis perverus debitum. Jamdudum enim Rempub. virtutibus obligasti: quae nacta divinae c fidei Principem, sibi quodammodo Consulatum, quem tibi solveret, impetravit. Ad huius celebritatem voto alacri cucurrissem, nisi diplomatis sacri tarda perlatio arctasset intervalum dierum. Accessit hyemis contemplatio, quae magno frigore, & brevibus lucis horis moratur excursus. Meus tamen animus, meum gaudium tecum est. Ego solus dolere debeo, quod mihi tantum bonum casus invidit. Tibi & praesentium satisfaciet numerus, & cultus absentium. Vale.

c Vulgo Spei. Sic ed. Sch. ex Mss.

SYMMACHUS NEOTERIO.

AMICIS iusta cupientibus usui esse debemus, præcipuè fratri nostro Alexandro, quem iudicio probamus, & amore complectimur. Hunc licet novicia non sint testimonio carere militiæ: cum illi Tribuni ac Notarij dignitatem Dominus Valentinianus Augustus ante irruptionem tyrannicam spontè detulerit. Quæso igitur, ut prærogativam sacri testimonij te adnitente mereatur. Facile est enim, ut sub tam pio gubernatore Reip. infortunia hominum vincat, secum humanitas, Vale.

EPIST. XL.

SYMMACHUS NEOTERIO.

* Ita Lect.

IM PATIENTER amicorum soleo perferre discesum, Sed eos, qui ad *a* præsentiam tuam relicta urbe contendunt, ad me credo venturos. Quid, quod sequestratâ affectione in video tecum futuris? Soli enim bona præsentia tuæ capient, quorum mihi communis fructus esse deberet. Ut ut est tamen ista conditio, fratres nostros Celsum atque Ticianum probabiles viros non invitus emisi, certus aliquid ad nos ex fabulis atque actibus tuis eorum relatione rediturum. Quos ut *a*aturè urbi studiisque restituas, vicissim postulo. Nam si *b* apud te hanc petitionem dissimules, videbor eorum peregrinationem non tuæ derulisse reverentiæ, sed meo præstitisse fastidio. Vale.

b Sic restituendum: Vulgata animi inepta est.

EPIST. XLI.

SYMMACHUS NEOTERIO.

CUM sciam te animo placabili, recepi pro amico operam veniæ postulandæ. Neque enim sic à recto devijsumus, ut te umquam temerè moveri suspicemur. Vir clarissimus Epictetus causidicorum more prola-

proplapsus, dum vult
de Sabino probatum
ne petierint. Ea res
animos creditur exalpe
Rectoris etiam Prae
multa? Epictetus
plurimis preferend
ur. Nunc illa clem
insultat. Quod ne di
us. Satis darum est co
respice. Illud causa
illustrem virum Praef
istius promptè cellum
iam emendationis sua
coaditrum fecerat im
Vale.

PLACIDUS iudic
civilitatis gaudeo.
boni accedit, quocir
Frenu igitur ubi rimo
boni caru officij, p
Vale.

Quæstionibus
Quæ debet locum
raturæ religione, qua
Martianus Orator
habituæ nisi, de qua
fiam tuncum tecum p
periculis nostris vult
tati Orbis secundis h

prolapsus, dum vult impensius placere suscepto, Sanctū Sabinum probatum omnib⁹ bonis, incauto sermone perstrinxit. Ea res omniū vestrūm, quib⁹ ille curę est, animos creditur exasperasse. Nec immeritò. Querela Rectoris etiam Prætorianas acuit potestates. Quid multa? Epictetus togę forensis honore privatus est, plurimis præferendus, qui firmo patrocinio proteguntur. Nunc illa clientium turba, unius fortuito errori insultat. Quod ne diu maneat, tua præstabit humanitas. Satis datum est correctioni. Nunc ingenium tuum respice. Illud causa meruerit, hoc tribue lenitati. Scio illustrem virum Præfectum Prætorio his quoque litteris tuis promptè cessurum. Brit tibi Epictetus V. C. et jam emendationis suę debitor, quem *a* paulò ante inconsultum fecerat impunitas magna peccantium. *a Ita Ms. Pith.*
Vale.

EPIST. XLII.

SYMMACHUS NEOTERIO.

PLACUISSE iudicio tuo amicum meum Drinnacium satis gaudeo. Nam mihi quoque plurimum honoris accedit, quotiens sententia nostra concordat. Fruetur igitur uberrimo innocentię suę fructu, mihi honestis carus officijs, tibi iustis negocijs approbatus. Vale.

EPIST. XLIII.

SYMMACHUS NEOTERIO.

QUI amanti nugas suas, & deliramenta committit, non debet formidare iudicium. Commendatur enim religione, quicquid culpari posset examine. Meritò securus Oratiunculam, quā proximè in Senatu habui, ad te misi, de quā dominum meum fratrem nostrum Carteriū tecum plenè arbitror collocutum. Nā *b* petitioni nostrę auditor interfuit. Et quamvis totius Ordinis secunda suffragia cępisse videamur, in te *b Forte: perorationi.*

uno tamen summam testimonij collocamus. Facito igitur nec certum sententiæ tuæ, & simul quid rerum geraspande cupienti: ut quod ex meis actibus volu- ptatis accipies, tuorum mutuâ insinuatione compen- ses. Vale.

EPIST. XLIV.

SYMMACHUS NEOTERIO

DISSIMULATI officij objurgatione morderis in epistolâ blandiore, quâ tibi refero gratiam ser- monis accepti: licet cogitarem illa potius amica esse colloquia, quæ spontè tribuuntur: at in respōdente referri magis necessariam vicem, quàm deferri spontaneam scriptiōnem. Ego tamen ita affectus sum litteris proximis, ut nescire me fateat, reddideris hoc mun⁹ an dederis. Verùm cogita, quid paginæ tuæ iucunditatis habituræ sint, quas non admonitus exhibebis; quum hæ quoque mihi admodum gratæ sint, quas rependis ex debito. Vale.

EPIST. XLV.

SYMMACHUS NEOTERIO.

FACIS ut decet, quod ocium meum scriptorum as- siduitate solaris: siquidem ex tuo amore coniectas iucundum esse munus, quod ex tuo sanctissimo ac lu- culento ore profluxit. Refero igitur vicem magis ad testimonium gratiæ, quàm ad æquiparandum officiū, quo me agnosco devinctum. Sed hoc ipso arbitror me digniorem esse colloquio crebriore; quod hanc tibi palmam reddo, quasi victus scœnore litterarum. Vale.

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS NEOTERIO.

VENTURUM te ad communem patriam fama promiserat. Insperato gaudio gloriabar. Sed ubi processu dierum rumor intepuit; animadverti mihi hoc genus

LIBER
genus superesse. sed
remque remorem.
dâ, tamque ex
tuum pro littera
re debeat et oc
ad cuius officium
Vale.

SYMMACHUS
SCRIBIS rever
Gaudeo huiusmodi
nâ fieri, ut taliter vi
sunt in motis secu
dum me sentio. N
procellis ad commo
tuâ iudicium darum, ubi
si longius pergere: op
fines; una eni verbor
porent, quasi officii
finis opponit. Et
habere studium me
fermas. Vale.

EPI
SYMMACHUS
Dixi cognitus ac
deberet, ut ad
indulgentione per
tuum adolevis me
per, laudabile est.
genus vix cui ca
tunc remorem. Qu
videt: ne partem
habere iudicium
tam enim me
Vale.

genus superesse solatij, quòd ad scribendi usum moremque remearem. Fungor igitur salutatione dicendâ, tuamque excellentiam quæso, ut mihi adventum tuum pro litteris largiaris. Est enim causâ votiva, quæ te debeat evocare. Quæstorum scilicet munus filij mei, ad cuius officium te tuosque amor communis iuvat. Vale.

EPIST. XLVII.

SYMMACHUS FELICI.

SCRIBIS reverentiam nostri ad omnes vigere. Gaudeo huiusmodi testimonio: sed profiteor operâ tuâ fieri, ut taliter vireat existimatio mea. Tu mihi es fautor rumoris secundi; neque hac tantum gratiâ vadatum me sentio. Nam illud etiam, quod te præfule processit ad commoda proximorum meorum; quamvis iustitiæ datum, tibi tamen refertur acceptum. Cessato longius pergere: quoniam in remunerandis beneficijs jeuna est verborum vicissitudo. Simul obstrepunt curæ, quas officijs familiaribus tenuis patriæ victus *a* opponit. Ero apud te posthac loquacior, quum refoverit studium meum rei frumentariæ instaurata securitas. Vale.

*a Ita Lect.
emendavit:
& Ed Sch.
ex Mss.*

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS FELICI.

BENE cognitis ac probatis commendatio prompra debetur, ut ad notitiam bonorum sub honestâ ad stipulatione perveniant. Theodulus sinceræ nobilitatis adolescens multorum gratiâ viget, quibus placere, laudabile est. Sed fortunæ difficultatem, quæ cursum vitæ eius exasperat, adminiculo tuo sperat posse removeri. Quæ igitur votis eius benignus arideas: ne aut meum testimonium pro nihilo habitum iudicetur, *b* aut spebus illius inanis exitus illudat.

*b Ms. Cuiac:
spei.*

Vale.

N 5

EPIST.

AMo litteras tuas. nam semper mihi aliquid gratulationis apportant. Ego autem benefactis tuâ oratione respondeo. Sed *a* ut res est, præclara mens tua perinde paginas sibi existimat fructuosas: & idè hanc operam perseveranter advigilo, quam sciam apud te pro magno ære cæseri. Interea Domino & Principi nostro, eiusque in me beneficentiæ egi per epistolam nostras, verbis fortassè exiguas, sed affectione animi copiosas. Quasi eximia unanimitas tua, & probata mihi amicitia fides, jucundâ atque opportunâ insinuaverit lætatione; non videbor ingratus; quum probaverit, sicuti opto, invictissimus Princeps, beneficii huiusmodi apud memorem se collocasse. Vale.

a Ita Tureus emendavit: & sequitur Ed. Sch.

EPIST. L.

SYMMACHUS FELICI.

RELATUM in cultores tuos Aurelium familiarem meum, gaudeo: non illius modò nomine, quem tuendum summatis viri cura suscepit, sed meo maxime, cuius testimonium iudici instar habuisti. Accessit huic muneri auctior ex litteris tui gratia (quamquam est in illis, quod amantem possit offendere: brevi enim erant transcurso) quæ cum mihi voluptatem afferant, negant sariatatem. Et hæc est natura bonarum rerum, ut illis frui prolixius velis: nec quicquam durius *b* sumas, quàm orationis placitæ citum transitum. Adde igitur epistolis tuis copiam, vel, si potes, detrahe suavitatem. Nisi ita feceris, læsus rependam fastidium tuo verba, quæ soleo, & paginas longiores. Vale.

b Sic Ms. Ed. Sch.

EPIST. LI.

SYMMACHUS FELICI.

AMOR quidem tuus suavit, ut scriberem, prætereuntis festinatio, ut pauca dictarem. Quare salutatione contentus (quæ etsi non explet officium, tamen contestatur affectum) redde invicem, quæ legamus, & si necesse est, æmulare breviter. Nam cum sim nitidissimi tui sermonis cupidus; conscientiam tamen huius tam angustæ paginæ non audeo à te verborum copiam postulare. Vale.

EPIST. LII.

SYMMACHUS FELICI.

VECTORI Judicialium litterarum reddendam tibi paginam dedi, amicitiam deferens cultum salutationis; simulque suggerens ad rem mei pignoris pertinere, quòd relatio docebit de tutoris faucibus extrahendum. Ne laboro pro assertione justitiæ, cuius tibi cura præcipua est. Sed hoc tantum audeo postulare, ut quamprimum responsa cœlestia robur adferant iudicatis. Vale.

EPIST. LIII.

SYMMACHUS FELICI.

FRATREM nostrum Helpidium non minus desiderium tui, quàm epistola Consulis evocavit. Cui etsi amorem tuum prisca inter vos coniunctio pollicetur, non nihil tamen, ut arbitror, etiam petitio mea commendationis adjicet. Exstrue igitur, quæso te, novis erga amicum beneficijs veterem diligentiam, quatenus possint perfecta cumulari: & hoc mihi munus lubens attribue, ut merita, quæ suis apud te fundavit obsequijs, sentiat meo favore crevisse. Vale.

* *

EPIST.

QUIS QUIS amici famam negligit, fide lubrica
 est. *a* hoc ne vitio mihi iure ducatur, etiã in alio-
 rum injurijs pro tuã existimatione sollicitor. Quã le-
 ge, quo bono publico Eusebium V. C. qui meruisse in-
 ter Notarios fertur, incertus atque inexploratus pro-
 curator elicit, ut civilis petitio Urbano abstrahat fo-
 ro possidentem matronam? Quã in causã cum suppli-
 catio privatam teneat actionem, sacros titulos respon-
 sa minuantur. Quaso te, cogites, quid de Augusto a-
 dyto, cuius loqueris oracula, deceat impetrari. Frater-
 nã tecum sollicitudine loquor. Rescriptorum omnium
 fama te respicit. Quid si etiam rei memoria fidem tuã
 convenit? Ampelium clarã & illustri recordationis
 virum parvas ædes, quas precioso auxit ornatu, sub
 clivo Salutis emisse, ut civis, ut collega reminisceris.
 Triginta annorum diebus incanuit aras possessionis.
 Auctor *b* ei Posthuminus nepos Jovij fuit, inter cæte-
 ra parentis suæ Porphyriæ bona hanc quoque adeptus
 domum per successione[m] Huius Porphyriæ nihil um-
 quam negocij cum Theodosio, cuius olim facultates
 Eusebius impetravit. Nunc Procurator à columnã
 Mæniã multis huiusmodi futelis foro cognitus, *c* in-
 veterata jura, supplicationibus quatit, degustat judi-
 cia omnium potestatum, cœptarum actionum exitus
 deserit, instaurat exordia, Romanum criminatur tri-
 bunal; non possessionis antiquitatem, non Senatoriæ
 dignitatis prærogativam, non Præfecturæ existima-
 tionem sinit inconcussã manere. His ausibus colot
 fisci adlinitur, veluti ob inquisitionem *d* mobilium
 ex bonis, quæ meruit Eusebius divinæ domui debito-
 rum. Ubi hæc diligentia diu jacuit? Cuius serinij col-
 ludio publica damna latuerunt? Si Procurator non
 adinoveret negotio suo *e* publicas faces; etiam nunc
 tot Officia, tot Inquisitores fisco quæstura nescirent.

Et

*a Sic Mercet.
ed. Sch.*

*b h. e. vendi
tor. Sic Merc.*

*c Sic Lett. ex
Ms. Pith. &
Ed. Sch.*

*d Ita Lett.
Ed. Sch. Vide
Epist. 65.*

*e In Ms. Gif.
est, publicos
falces.*

Et sanè æquum est, ut defensio divinæ domûs attentiores oculos præstet injunctis. Quid mobilibus commune cum prædio? Nullus error sensuum, nulla verborum interpretatio potest nomina ista miscere. Dehinc à proscriptis quondam bonis Porphyria, & Posthumus alieni sunt: Multò magis emptor ædium Ampelius procul abest à contagione mobilium. Quid restat, nisi ut æquitas vestra privatam petitionem nullis sustineri radicibus judicet, cui sacre reverentiæ umbra prætexitur? Hæc me in epistolam conferre amor seculi & amicitia tua compulit. Eadem viro illustri fratri nostro Sperchio morum ejus securus palam facere curassem, si quam mihi per litteras obtulisset fiduciam sui. Ipse autem principium facere a conferendis mutuo scriptis à tali genere non debui. Erit itaque optio amplitudinis tuæ, in aures eius perferre, quæ scripsimus. Dignum quippe est, ut quod existimatio- ni utriusque proficiet, amborum consensus emendet. Vale.

*alta Mss. Begg
& Fuld. Vatic.
Iur.*

EPIST. LV.

SYMMACHUS SALLUSTIO.

NOLO ex moribus cæterorum, qui census Senatorios tractant, etiam huius ingenium, quem commendo, perpendas. Est enim non mediocri loco, aut infimâ sorte progenitus; sed honestatem natalium pudore custodiens. Atque idè nec ego indecorum putavi, benè cognitum prosequi testimonio litterarum. Nec singularis generositas tua debet de eius amore dubitare, quem videt nobis ad stipulantibus approbari. Et hæc quidem pro Ammonio satis dicta sint. Ipse autem desiderium tui sermonis silere non debeo, cuius appetentiam scriptorum tuorum raritas vehementius excitavit.

Vale.

¶ (:) ¶

EPIST.

EPIST. LVI.

SYMMACHUS SALLUSTIO.

CUMULATIUS officium mihi, quam poposce-
ram, detulisti. Nam cum domesticos meos iu-
ria te in conquisitione equorum Curulium postula-
sem, quadrigis quatuor gratuitis auxisti numerum co-
paratum. Ex illis equos undecim superstites ceteris
prosecutorum cura perduxit. Nec longo intervallo
pars succubuit traditorum. Gratiam tamen religio-
nis tuæ fortuna non minuit. Quia in muneribus ami-
corum non sunt damna casuum cogitanda: quin imò
ea in acceprum summa referenda est, quæ ab offerente
processit. Ad te dypticum Candidati, & apophoreti-
cum librarum argenti duarum per hominem tuum
misimus, approbare cupientes Editioni nostræ te ani-
mo non defuisse. Vale.

EPIST. LVII.

SYMMACHUS SALLUSTIO.

VTILITATI tuæ etiam non commentus af-
fuissem, cuius me habuisse rationem dominus &
filius meus Patruinus, vir Spectabilis non tacebit.
a Sic Ms. Pith. Hunc admonere debebis, *a* ut & sui voti consuetudi-
ne, & meæ petitionis intuitu, desideria tua iuvare di-
gnetur. Vale.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS PATERNO.

EGO quidem Senatui interesse non potui, quo die
Thalassi filius dignitatis nostræ muneribus exem-
ptus est: sed spem futuræ pro eo actionis non levia-
pud amicos commendatione solidaveram: nec tamen
impetrationis gratiam mihi vendico. Iustitia postu-
lata, & interventus tui desiderata promovit. Mea vale-
tudo diu iactata, tandem se in tranquillum recepit.
b Ita Lest. & Sch. Quod ed scribo, ut auctus lætitiæ salutis meæ, patem
voluptatem de prosperis *b* tuis referas. Vale. *EPI.*

SYMMACHUS PATERNO.

PRIMIS petitionibus nostris multum ponderis addititeratio. Et idè de venatoribus exhibendis repeto postulatam, quo facilius tibi diligentiam geminata scripta sollicitent. Dies nostri Muneris temporì admoventur: cui largitas Candidati sola non sufficit, si lautioribus harenarijs deferatur. Inepta est enim munificentia, quæ præstatur a indignis. Quæ a Sic Lect. & Ed. Sch. ex Mss. propter quæso te, ut venatorum potissimos, auctoritate Iudicis & fratris amore, concedas; multum rebus omnibus additurus, quas civium voluptati animosè impendio præparamus. Vale.

EPIST. LX.

SYMMACHUS PATERNO.

OMNES qui tuo aditu cupiunt sublevari, non cassam, quantum arbitror, capeunt viam ineundæ gratiæ, cum me adstipulatore nituntur. Horum unus vir probabilis Turasius familiaris meus, qui indictæ sibi litis injuriam fortunæ imputat: gratiam verò boni reditûs de tuo potissimum sperat auxilio. Tuere igitur æqua poscentem, & humanitatis tuæ latius extende famam; quæ incrementis maximis cumulabitur, si Turasio per te secunda succellerint. Vale.

EPIST. LXI.

SYMMACHUS PATERNO.

RELIGIO postulavit, ut scriberem, præsertim quum hortaretur familiaris occasio. Nam homo tuus tabellarium se mihi obtulit; cui nihil litterarum dare, summam piaculi esse perspexi. Valere igitur te opto, me nuncio; & vicissim peto, ut nos sospitatis tuæ indicijs munereris.

Vale.

EPIST.

QVÆSTORES Ordinis nostri numquam ferarum suarum portorium contrulerunt. Grave enim majoribus visum est, ut tolerantibus onera Senatoriæ dignitatis, sumptus inmodicus adderetur. Hæc mihi proximè, a cum gladiatorium Munus instruerem, magis populi Romani, quam meo nomine prærogativa delata est. Nunc à fratre meo Cynegio VC. Quæstorio Cælidaro quinquagesimæ vectigal exigitur, quod solos urforum negotiatores, ut pote quæstum seruiantes, oportet agnoscere. Cuius injuriæ b affectatio tuum moderamen expectat. Resiste, quæso te, publicanorum cupiditati, & damna Collegarum recide. Ad geminam tuam gratiam res ista proficiet; si privilegio honoraveris Senatam, levamine jureris Candidatos. Vale.

a Sic ex v. c.
Lect. Ed. Sch.

b Ita Lect. ed.
Sch. Ms. Pith.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS PATERNO.

CAUSA amici suavit ut scriberem. Sed fatendum est, majorem me curam tuæ existimationis habuisse. Nam Minucianus VC. exiguo periclitatur argento. Tibi autem non tenuis ad laudem referabitur vis, si falsis, ut audio, syngraphis excitata calumnia cõsederit. Piget dicere, quibus strophis Apparitio Itali ærari grassetur. Fertur sub publici debiti specie privatorem nominum falsa recitari. Invalidos quidem statim vincit impressio. Validiores autem cum munita c pro se juris adsciverint, criminosis verborum interpretationibus implicantur, ut ad dampni patientiam sese invidiæ timore submittant. Sed VC. Minucianus, tui securus & legum, relationis minas amoliri optat examine. Da igitur, oro te, iudices, quos Urbani potestatibus Imperialis præfecit electio. Neque enim dignum est, ad d longiuquam cognitionem vocari

c Sic Ms. Gif.
Ed. Sch.

d Sic Iuret.

cari debitum tenue, & præcipuam dignitatem. Longius pergerem, si æquitas vellet multis precibus adjuvari. Causæ genus relatio publicabit: quæ etsi errorem tuebitur Cognitoris: nonnunquam tamen poterit emereri, ut illi à te sine alio disceptatore credatur. Vale.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS PATERNO.

OSTENTATOR mei in te studij esse non debeo. Officia quippe ex debito, religionis profecta jactationem recusant. Quin immò uberis gratiæ instar accepi, quod à amicitia meæ VC. Scipio, te mystagoga usus, accessit. Maximum enim lucrum est, quærere familiaritatem bonorum. Et sanè spero ipsum quoque in omnibus nostris diligentem futurum, postquam cognoverit suorum relatu, quod negotio eius cura nostra contulerit. Vale.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS PATERNO.

QUADRAGESIMÆ portorium [*a* five vestigal] <sup>a Hoc de glossa
sã esse suspicor.</sup> non recte poscitur à Senatorib⁹ Candidatis: quia nostri Ordinis functiones onerari geminis incommodis non oportet. Hoc tibi etiam pro Cynegio VC. dudum missis litteris indicavi. Nunc filij mei Pompeiani clarissimi & optimi juvenis par necessitas deposcit, ut repeterem postulatam. Quæso igitur, ut humanitatem, quæ inter virtutes tuas prima est, nostri Ordinis Editorib⁹ dignanter impertias; & urforum transvectionem cupiditati mancipium subtrahas. Perveniet beneficij istius gratia & ad Senatum, qui levatur incommodis, & ad populum, cuius voluntatibus præstatur immunitas, Vale.

AMPELIJ illustri memoriam viri necessitudines, incessantur lite privatâ. Non *a* putes solâ parentis recordatione curam pro illis nostram moveri. Externos quoque, & memorati viri nescios, causâ urit indignitas. Cuius breviter, ut possum, *b* fastigia & capita contingam. Ampelius defummatibus quondam Senatus, quem sumâ celebritate didicisti, domunculam Romæ de Posthumio VC. Porphyriæ hære de mercatus est. Contractus istius origo justa: ætas propè secularis, quâ intentata possessio est. Nunc nuperveterator e quidam procuratorio nomine caput extulit, Eusebij ex Notario VC. quassans vetustam petitionem de imperatoris olim Theodosij cuiusdam bonis, quibus hoc prædium mentitur hæsisse. Theodosio & Porphyriæ nulla rationum societas fuit, nulla coniunctio facultatum. Res in iudicio urbano, & à petitore cœpta, & ipso fugiente finita est. Denuð *d* cineres negocij obreptivâ supplicatione refovet in flammam; & per confidentiam iusti, divinæ domûs pro se attrahit a citiones, ob inquisitionem videlicet mobilium, quibus nihil commune est cum prædio. Perverstigit ista legom ordine Rector privati ærarij: ædium dominos relinquat iudici suo. Duplex itaque causa est, divisa rerum vocabulis, actione discrepans, origine non cohærens, separata personis. Neque mobile emit Ampelius, neque domum fiscus incescit. Cur procuratore alienis invalidam petitionem, publicis viribus juvat? Cum fratre nostro Sperchio illustri viro quæso ista communcies. Est æqui servantissimus, & qui libentiùs communi juri oredat, quam potestati suæ faveat. Scit enim leges honoribus esse potiores. Confido cum suppressa cognoverit, elicitis non defuturam correctionem. Si quæret, cur ad eum super hoc nihil scripserim, respondeas oro, nondum factâ inter nos stili consuetudine veritum esse

a Ita ex Ms.
Pth. Lect.

b Vide infr.
lib. 7. Ep. 18.

c Sic Lect. &
Ed. Sch.

d Ita Ms.
Cuiac & Ed.
Sch.

LIBR
esse a me, ne quid
miserabilem hunc
motum latorem
ris nescio. Non
duciam profer
eius bonitatem.

SYMMACHUS

IVENALIS
& liberalia
Sic olim Martius
habuerunt. Non
indulgentia in
trimenta sententia
ret. Sed nondum
vilibus: nec rano
spud nescio. Ita
nemini tantum
facultus valeat.

SYMMACHUS

SPERCHIO
nem servatissim
hi de volu
sanitatem per
tu capient
corruptio
allegans
Sivus nona
cum hinc
tanta
vultu
lo cu
sua re

esse a me, ne quid à principio viderer arguere. Dabit ^{a Ita Lect,} mihi causæ huius emendatio, sermocinandi cum eo materiam lætiores: gratiarum actio auspiciis litteris meis faciet. Non expectabo ultra, ut alloquij sui fiduciam præstet hærenti: ad omne officium iustitia eius hortabitur. Vale.

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

IUVENALIS ^b industriæ est, excire saltibus feras, ^{b Alij Iuv.} & liberalia studia sylvestri voluptate distinguere, ^{nihil.} Sic olim Marsus impiger, & fortis Sabellus robur habuerunt. Nostris annis parta proficiant. Et huius indulgentiæ in quibus avibus exemplum, ut nutrimenta senescentibus ætas prima vicissim comportet. Sed nondum convenit valetudini meæ uti ferinis visceribus: nec tamen gratiam muneris vestri minuit apud me necessitas parsimoniæ. Nam etsi utendi abstinentia sanitati consulit; honor tamen muneris animo satisfacit. Valete.

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

SUPPETERE vobis plenam roboris valetudinem, ferarum indagatio testatur. Hæc igitur prima mihi de vobis gaudij causa est, quod rusticis voluptatibus sanitatem juvatis. Secundus lætitiæ gradus est, venatu capta meruisse. Nam ut honori Numinum datur, cornua sacrate cervorum, & aprinos dentes liminibus affigere ita amicorum cultui dedicantur libamenta sylvarum. Interea recuso sententiam, quæ rem venaticam servile ducit officium. Statuerit hoc scriptor stilo tantum probandus; nam morum eius damna non sinunt, ut ab illo agendæ vitæ prætoris auctoritas. Vos malo cum Atilio rusticari, & ludum virium sequi, quam bonis ^d verbis deduci, ad instituta desidiæ. Certè ætatis vestris

^{c Ms. Vatic. l. rurium.}^{d Idem Ms. b. urbis. optimè ut tamq̃}

vestris hic labor convenit. Distinguenda est lectio juvenum, non alveolo, aut pilâ, nec trocho Attico, ut Græcis palæstris, sed alari fatigatione, & innocenti audaciæ gaudijs. Ad hæc etiam meum Symmachum si subreverit, quamquam unicum, cohortabor. Erat olim tempus, quo renunciare annis graves huic operi debeatis. Tunc servile munus jure habeatur curavendi. Famulatus est enim quidam, si cedentibus viribus recusemus uti laborum vacatione, quam nobis præstat senectus. Valete.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

COMMENDASTIS VETUS JUDICIUM MEUM, QUI EADEM DELICTORIS FORMIANI GRATIÂ & SALUBRITATE SENTITIS. PARCÈ ANTE HAC ORÆ ILLIUS BONIA TRANSITUS VESTER DEGUSTAVERAT. EA NUNC PENSIUS PER MORAM COGNITA AMARI A VOBIS USU LONGIORE MERUERUNT. PERD & GRÈ TANQUAM VESTRI CAPIENS, QUOD PROCU DEGITIS, & DESIDERIO IN VOS MEO INDICO PATIENTIAM. AT SI FORS VOTIS EFFECTUM SECUNDET, OPTO IN ILLO SINU AGITARE VOBISCU, QUOD RESTAT æRATIS; UT & LOCUS MIHI PRÆSTET VALETUDINEM, & VOS ANIMI VOLUPTATEM. VALETE.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

ADITUM MIHI AD SCRIBENDUM SÆDÈ REFERATIS. VOS ENIM OPORTUIT INCHOARE LIBAMINA LITTERARUM: QUIA AD PEREGRINA DISCEDIT, ALTERNANDIS EPISTOLIS PRÆSTER ASPICIUM. ERGÒ ABSOLUTUS OBSERVANTIÆ RELIGIONE, & NUNC VOBIS VICEM SALUTATIONIS REPÈDO, & IN RELIQUA, SI FORS OBTULERIT COMMEANTES, ASSIDUITATEM SPONDEO FAMILIARIUM PAGINARUM: UT VOBIS POSSIT LIQUÈRE, non meâ culpâ, sed vestrâ morâ me sibiisse. VALETE.

¶

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

SERMONIS vestri assiduitate delector, & abundè excomunere usurpationem. Quod enim vel vestri animi specimen, vel mei desiderij solamen potest esse clarius, quàm ut apud me in dies singulos meritum vestrorum cultus augetur? Amicitia enim quæ celebratur officijs, numquam certo fine contenta est. Atq; idè decet vos in deferendis alloquijs effici pròprios, quum ad solvendam vicissitudinem non probetis immemorem. Valete.

EPIST. LXXII.

SYMMACHUS LICINIO.

REGILIANI amici mei filius, & ipse suæ honestatis iocundus probatus, dudum tibi litteras meas, quibus commendaretur, exhibuit. Et idè secundæ ad stipulationis auxilium, utpote jam cognitus, non requirit. Mei igitur studij ratio, & consuetudo exegit, ut scriberem. Neque enim fas est, quamvis jam pridem ipse dissimules, me quoque huiusmodi officijs abstinere. Spero enim, quod sponte amicitia tribui solet, saltem assiduitati meæ esse referendum. Vale.

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS LICINIO.

CUM a ad proxima urbi digrederer, scribendis ad te litteris abstinere non debui, ut te observantiæ præsci moris absolverem. Nam vetere instituto hic usus increbuit, ut ingressi iter, prælibent primitias scriptio- nis. Quare familiaris officij invitatus auspicio, fraternam religionem, quam mihi semper mente exhibes, assiduo sermone testare.

Vale.

a Ita optimè ex Mss. Gif. correxit Sc. ut lib. 6. Ep. 8. ad proxima urbi prædia.

a Sic Edit.
Sc. ex Mss.
Bef. Fuld.
Vatic.

OCTAVO demum die a multis eluctatus itineris difficultates larem patrium salutavi. Continuo, ut amicitia postulabat, convenit me recordatio mandatorum tuorum. Nam discedere in junxeras, ut negotium levisisimorum juvenum Ticiani atque Helpidij fida exploratione disquirerem. Quorum praeceptor vir prudens & nescius gratificationis adseruit, esse in illis scientiam juris idoneam nimis in omnes usus judicarij & forensis officij. Nunc tuum est optimos juvenes advocare, quorum indolem militiae honoribus jam paratam non debet ulterius procrastinate cunctatio. Vale.

EPIST. LXXV.

SYMMACHUS LICINIO.

PROMPTE favendum est honesta cupientibus, ut probabiles voluntates alieno etiam juventur adnisa. Quapropter opis indigum esse non patior Felicem sanctissimum juvenem ad electiora tendentem: qui ubi urbani fori dissensiones, utpote mitis ingenij, exhorruit, modestiori causidicinæ dare nomen affectat; quem meus quoque hortatus animavit. Sponendi enim bonæ indoli & moribus defæcatis, nequam de fore tuæ mentis auxilium. Ergo exoratus ac facilis non ut transfugam sedis alterius, sed ut affectatorem fori quietioris amplectere; qui tibi b tuisque beneficijs debebit, quicquid officio, bonæ fortunæ aut commoditatis accesserit. Vale.

b supplet Ms.
Pith. & Sc.

EPIST. LXXVI.

SYMMACHUS LICINIO.

a Sic Lect.
Ed. Sc.

BONOS o optimo viro, & post militiam palatinam c geminæ administrationis integritate conspicuo, discussionem pontis ac basilicæ novæ præceptio Augusta

gusta mandavit: quod munus fide & vigilantia possit implere, si solus istiusmodi examinis jus haberet. Nunc Cyriades CV. Comes & mechanicus, qui dudum impensas operis *a* utriusque tractavit, in societatem discussionis admissus, sæpè, ut dicitur, à Bonosi investigatione dissentit. Hinc fit, ut inquisitio, quæ per unum strenuè posset agitari, artificio quodam interpositi certaminis differatur. Atque idem meruit vir honestus Bonosus, ne sibi invidiæ sit, quod tanti negocij adhuc nutat effectus. Quapropter orat, ut si quis est qui VC. Cyriadem putat eius operis, quod idem antè curavit, etiam discussorem esse debere, si hæc molestia detrahatur. Si verò ipse negotio videtur adcommisus, ad se unum disquisitionis summa pertineat. Ergò amore Reipub. cuius utilitates inter *b* præcipua & prima complecteris, clarissimo & illustri viro Præfecto dignare conferre; quatenus lacuna tantorum sumptuum remotis *c* contentionibus, detegatur. Spero enim fore, ut cessantibus novis expansionibus, utriusque operis perfectioni usurpatorum summa sufficiat. Vale.

a h. e. Pontis
& basiliæ.

b Sic Ms.
Cuiac.

c Ita Ms.
Pith. & Ledb.

EPIST. LXXVII.

SYMMACHUS LICINIO.

LONGUM files. Sed ego talis exempli imitator esse non debeo. Quare in *d* officium primus erupi, teque religiosa admonitione convenio: ut litterarum munus, quod *e* spontè amicitia nostræ deferre debueras, saltim provocatus exsolvas. Vale.

d Ita Ledb.

e Ista sic supplevis ex Ms. Iur.

EPIST. LXXVIII.

SYMMACHUS HELPIDIO.

QUÆRIS ut valeam, vel quid rerum geram. Respondeo percontationi tuæ ex amore venienti. Agri quiete delector Hæc mihi aëris præstabit salubritatem, & pabulū lectionis. Sæpè oculos pascō culturis,

O 4

quas

quas hyberna exercet operatio. Tibi & secundare va-
ludinem, & memoriam nostræ amicitie superesse am-
plissimè gratulor. Silentij verò mei non est iusta causa.
Nihil enim quod scriberem suppetebat: simulque
occupato tibi auditio ne causarum verebar obstrepere,
ne multis negotijs onus adderet loquacitas ociosi.
Vale

EPIST. LXXIX.

SYMMACHUS HELPIDIO.

PRÆSENTIAM tuam spero. Neque enim soles
promissa deferere. Sed frequens fama est, Prætorian-
nas litteras obstare dispositis. Quare ne hæream diu
expectationis incertus; confirmari scriptis recentiori-
bus volo: ut sciam moræ esse pretium, si affuturus es:
aut solvar manendi fastidio, si teneris. Vale.

EPIST. LXXX.

SYMMACHUS HELPIDIO.

PROSEQUOR litteris civem amicumque commu-
nem; cuius bona, quia iudicio tuo nota sunt, non
requirunt assertionem. Meritò mihi de eo apud scientem
facilis sermo, & brevis est. Admoneo tamen, ut in
gratiam meam valdius diligatur, meique apud te curam
vigere documento aucti circa se amoris intelligat.
Vale.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHUS HELPIDIO.

CUM sæpè occasionibus ad scribendum utar inco-
gnitis, committi in amicitiam puto, si domesticis
videar abstinere. Libens igitur Aërio honestissimo
viro cultori tuo nunciam sospiratis meæ paginam de-
di, cui honorificentiam salutationis adiungo: quæ
sola, & cum dicitur, & cum vicissim refer-
tur, munia familiaris explet
officij. Vale.

EPIST.

SYMMACHUS HELPIDIO.

PLENUM religionis officium est, quod sponte votum fratris antevenis. Proximè igitur familiares nostri ad equorum coemptionem cum pretijs commcabunt, ut ex omnibus quadrigis, quas scripisti esse venales præstantiores cursu & genere pollentes defloret electio. Hæc autem tibi cura sumenda est, ut præteritis Editionibus nostris recens ludorum fama respondeat. Inprimis igitur hanc de te gratiam peto, ne magis numerum, quam merita perpendas. Nam cum de Hispanijs copiam equorum spes certa mihi promittat, hos quos de proximo polliceris, securior diligentia debet exercere. Vale.

EPIST. LXXXIII.

SYMMACHUS HELPIDIO.

CURAM nostram Senatoriæ functiones ad vota sollicitant. Præturam quippe filij mei, si fors dictum iuver, proximus annus expectat: cuius instruendi causâ amicis nostris negocium dedimus, ut equos ex Hispaniâ electissimæ nobilitatis edecument. Experiantur igitur suffragium tuum, siquid opis & favoris oraverint. Decet enim te pro amore mutuo mecum curanda partiri. Vale.

EPIST. LXXXIV.

SYMMACHUS HELPIDIO.

SILENTIUM meum etiam ipse reprehenderem, si tuas litteras aliquanodo sumpsissem. Itaque in altero arguere non potes, quod à te admissum meministi. Ego tamen in hæc officia primus erupi, ut & te ad scribendi studium cohortarer, & amicum meum testimonij adstipulatione prosequerer. Est enim eius industriæ atque probitatis, ut favorem tuum jure mereatur. Pro quo ego petitor accedo, præsumens apud ani-

a Sic Mr.
Pith. Ed Sch.
h. e. deflorare,
eligere, edecum-
mare. Alij:
exercere.

mun tuū nostras litteras plurimūm profuturas. Vale.

EPIST. LXXXV.

SYMMACHUS HELPIDIO.

a Ms. Pith.

b Ms. Pith.
auctoritate.

c Ms. Pith.
pafum

QUOD epistolas meas condis, amoris est tui; qui describenda nescit a eligere. Sed me fucus hic decipit. Nam præcipitor ad scribendi fiduciam, placendi b securitate: & tamen (si quando respisco) nimis vereor, ne ista simplicitas incidat in lectorem alterum, tibi dysparem. Quare velim tibi habeas, quæ incogitata proferimus: licet eadem mei quoque librarij servare dicantur. Sed illi per ignorantiam examinis; quod te facere non oportet Mercurialis artis peritum. Nam mediocribus scriptis amicorum benignitas scit favere, alienorum invidia nescit ignoscere. Quod superest, oro jam venias, & præsentia tuâ honorem augeas festorum dierum. Nempe Minervæ tibi solemne de scholis notum est, ut ferè memores sumus setiam procedente ævo puerilium feriarium. Ad eum diem convictum tibi paramus, agrestibus holusculis c paratum, quia luxuries offendit; Deam sobriam. Vale.

EPIST. LXXXVI.

SYMMACHUS HELPIDIO.

INSIDIARIS infantia meæ, quam tego silentij verecundiâ. Nam ad elicienda responsa, venturum, si adnuâ, polliceris; cum tibi facere de proximo, quam spondere promptius fuerit. Mihi verò adipisci gratum, sperare prolixum est. Et tamen voluntati tuæ pareo: nec vereor., ne temerè a me effusa verba in paginis librarij tui referas. Nam si quid horum, quæ apud te incuriosius loquor, cuipiam lectori nauseam moveris; d non tam in scribendo negligentia mea, quam tua in describendo diligentia displicebit. Vale.

EPIST. LXXXVII.

SYMMACHUS HELPIDIO.

NOs IRORUM durtiam ferre non possumus, qui cum

d Sic restitue
dum plenius
ex Mss. Gif.
Fuld. Ed. Sch.

cùm reliqua superiora non exsoluerint etiam pensionem proximi anni ferre detrectant. Idcirco quaeso, ut cum homine meo, quem ad exactionem titulorum misisti, curam communicare digneris, & religiosam operam libenter adripias. Grave est enim nos quidem pro agris nostris functionibus publicis esse munificos: a

a Ms. Gif.
Auctores;
h. e. Redemptores & solo-
nos.

EPIST. LXXXVIII.

SYMMACHUS HELPIDIO.

NULLUM tempus esse patior ab officio feriarum, Meritò properanti tabellario cursim debita verba commisi; quibus quaeso referendæ vicissitudinis curam capeffas: licet malim jam tuo reditu, quàm scriptorum honore lætari. Vale.

EPIST. LXXXIX.

SAMMACHUS HELPIDIO.

NON ex officij b parcitate amicorum religio & cura pendenda est. Plerumque enim scribendi cupidus desit occasio; nec tamen amicitia memoria temporali silentio censescit. Itaq; quod hucusque conticui, voluntati non debet ascribi: multa enim studium nostrum fortuita impedimenta frenarunt. Sed ubi tēpestivam comperi facultatem, contuli in has literas mei circa te propositi atque amoris indicium; compensaturus, quod hactenus silui, frequentia paginarū, si me incetivo quodā nutui sermonis animaveris. Vale.

b Alij raritate.

EPIST. XC.

SYMMACHUS HELPIDIO.

ATTENTA TAM denuò valetudinem tuam meorum cura suggestit. Quare sollicitatus incertis e-mittere scripta non distuli; quibus ut de te læta respondeant, præstabit divina miseratio. Erit muneris tui, ut ocio meo securitatem sanitatis adjicias. Vale

EPIST.

SYMMACHUS HELPIDIO.

ET rebus & litteris partes religionis exsequeris. Nā hominibus meis adminicula favoris impendis, & me sermonis tui honore participas. Ago igitur atque habeo gratias, daturus operam, ne officij nostris vicifitudo unquam dissimilis iudicetur. Vale.

EPIST. XCII.

SYMMACHUS HELPIDIO.

CUM ad filium meum scriberes, solum me stili honore fraudasti. Potui te silentij talione mordere, sed amicorum negligentiam nunquam parem repono contemptum. Atque utinam reddita filio meo littere nihil asperitatis ex conventionem fraterni debiti habuissent. Ego quoque mihi nequaquam viderer omissus. Nunc duo pariter acciderunt, ut me & honor officij præteriret, & participata cum filio amaritudo percelleret. Vale.

EPIST. XCIII.

SYMMACHUS HELPIDIO.

FORMIANUM littus accessimus. Hinc Puteolos mox petemus. Grave est enim sub auribus Judicis Baiarum appetentiam confiteri. Habes ordinem propositi mei. Ipse memento promissi, quo te ob causas publicas peregrinationis meæ fore solatium spondisti. Vale.

EPIST. XCIV.

SYMMACHUS HELPIDIO.

ROMAM regressus, post legationis officium, sum si litteras tuas, quibus patriæ communi largas rei annonatiæ copias polliceris. Itaque gemino affectus gaudio, & quasi civis publicæ securitate, & facti tui gloria quasi frater superexulto, teque ad hoc studium reli-

religiōſā exhortatione diſtimulo; licet bona voluntas, quæ ex ingenio venit, non fit agitanda calcariſus. Ego lectioni ſermonis tui civium noſtrorum curam levavi. Neque enim ſilere debuit tam laudabilis, & cæra promiſſio. Superest, ut propoſito religionis tuæ melior aſpiret eventus, & in poſterum competens decus pro tanto in patriam labore reſpondeat. Vale.

EPIST. XCV.

SYMMACHUS HELPIDIO.

MEDIOLANUM ſum miſſus à Patribus ad exonerandam a divini Principis operem, quam cō a Sic Ms. Pitt
mūnis Patriæ ſollicitudo poſcebat. Celerem mihi reditum præfata Dei venia res proſperæ pollicentur. Sed præ ſentiâ lætâ cūmulabis, ſi per litteras mihi cognitio tuæ ſalutis acceſſerit. Vale.

EPIST. XCVI.

SYMMACHUS HELPIDIO.

ROMAM rediſſe me nuncio. Atque utinam ſanitatis quoque meæ index eſſe potuiſſem, quam labefactavit peregrinationis iniuria, & hyemalis aſperitas. Sed otio redditus ſpero meliora. Ipſe ut valeas divina præſtabunt. Nam ut homines meos ſolito favore tuearis, poſtulare non debet; quum incitamentum ſpontanea officia non requirant. Vale.

EPIST. XCVII.

SYMMACHUS HELPIDIO.

MALUÉRIM quidem tuum ſolamen adipiſci, b Ita Mercer.
quia litteris ſecundus ad gratiam locus eſt. De Ed. Sch. x
ſic erio tui ſcrij torum compenſatio ſatiſfecit, maxi Ms.
meque juvit animum, quodd tecum bonam valerudinem rediſſe in gratiam nunciavi. Ipſe Formiſ ad huc reſidere conſtitui, ut mitigatis autumni æſtibus ad ſuburbana concedam. Neque enim temporis ratio patitur, ut communem patriam inceſtus ingrediar. Vale.

EPIST.

EPIST. XCVIII.

SYMMACHVS HELPIDIO.

SI conditio temporis sine ret, votis me tuis etiam non rogatus ingererem. Quâ in te certus animi mei, assertionem verborum, sicuti arbitror, non requiris. Nunc fortunæ meæ qualitas intantum nos, à festivis excusat officiis, ut insuper solatia deponat aliena. Ergo quia in manu meâ interim non est frequentare lætos conventus; tuæ opis erit levare mentem. Quorsum istud inquires? ut fratrem meum Florentinum, clarissimum atque ornatissimum virum, peregrinationi meæ cohærere patiaris. Tantum peto, ut ab eo *a* interpreteris impendi ex hac commoratione, quam mihi tribuit, quantum ex eius præsentia voluptratis habuisses.

Vale.

a Ms. Pith.
mibi prece-
ris. Vide supr.
lib. 5. epist. 63.
& lib. 6. epist.
77. & lib. 7.
Ep. 17.

Q. AV-

111
Q. AVREL
MACHI V.C.
DIN. PRÆF.
STOLA

LIBER

EPIST.

SYMMACHVS HELPIDIO

Deinde
ta milia
conferre
vita, h
vires a
matris
tati h
est d
reditorum, cum famulato
viam gratiam emittente
in solita paucorum h
o libella, restant parvula
at. Collegarum vero
voluit foreti, quodam
credidit ut talibus. R
be mittere peritas, non
hospitum qui non est
et hanc hanc hanc hanc
v. hanc hanc, hanc hanc
tam. hanc hanc hanc hanc

reditorum, cum famulato
viam gratiam emittente
in solita paucorum h
o libella, restant parvula
at. Collegarum vero
voluit foreti, quodam
credidit ut talibus. R
be mittere peritas, non
hospitum qui non est
et hanc hanc hanc hanc
v. hanc hanc, hanc hanc
tam. hanc hanc hanc hanc